

Dosarul nr. 3r-105/22
2-21059789-01-3ra-04032022

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (jud.: O. Jamba)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud.: S. Procopciuc, D. Stănilă, D. Corolevschi)

DECIZIE

25 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând recursul depus de Valeriu Covalciuc,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Covalciuc împotriva Comisiei de Concurs a Consiliului mun. Soroca, terț Adrian Rusu cu privire la anularea actelor administrative,
împotriva încheierii din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost declarată inadmisibilă cererea de apel depusă de Valeriu Covalciuc împotriva hotărârii din 26 octombrie 2021 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, din motiv că apelantul nu a prezentat motivarea apelului în termenul legal,

c o n s t a t ă :

La 22 aprilie 2021, Valeriu Covalciuc a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Comisiei de Concurs a Consiliului mun. Soroca, solicitând obligarea Comisiei de concurs să prezinte la etapa de pregătire toate actele referitoare la concurs declararea nulității procesului-verbal al Comisiei de concurs nr.2 din 24 martie 2021 în partea desemnării lui Adrian Rusu în calitate de câștigător al concursului, anularea deciziei nr.10/10 din 31 martie 2021 a Consiliului mun. Soroca „Cu privire la numirea lui Adrian Rusu în funcție de conducător (administrator) al ÎM „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca” și încasarea în beneficiul său a sumei de 10000 de lei și cheltuielile de judecată.

Prin încheierea din 25 mai 2021 a Judecătoriei Soroca, sediul Central a fost atras în proces în calitate de terț Adrian Rusu.

Prin hotărârea din 26 octombrie 2021 a Judecătoriei Soroca, sediul Central a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Valeriu Covalciuc.

La 02 noiembrie 2021, Valeriu Covalciuc a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe. Totodată, apelantul a indicat că motivarea apelului o va prezenta ulterior după ce va lua cunoștință cu hotărârea integrală din 26 octombrie 2021 a Judecătoriei Soroca, sediul Central.

La 30 decembrie 2021, Judecătoria Soroca, sediul Central a expediat copia hotărârii integrale din 26 octombrie 2021 la adresa de domiciliu a lui Valeriu Covalciuc indicată în cererea de chemare în judecată: XXXXX (f.d.114).

Prin încheierea din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Bălți, în temeiul art.236 alin.(2) lit.e) din Codul administrativ, a fost declarată inadmisibilă cererea de apel depusă de Valeriu Covalciuc împotriva hotărârii din 26 octombrie 2021 a Judecătoriei Soroca,

sediul Central, din motiv că apelantul nu a prezentat motivarea apelului în termenul legal prevăzut la art.232 alin.(2) din Codul administrativ.

La 21 februarie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Valeriu Covalciuc a depus recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Bălți, cu repunerea în termenul de prezentare a motivării apelului.

În motivarea recursului Valeriu Covalciuc a indicat că motivul neprezentării în termenul legal a motivării apelului s-a datorat faptului că în perioada 15 ianuarie 2022 – până la 15 februarie 2022 inclusiv, nu a avut posibilitatea de a activa în regim normal din cauza stării precare a sănătății, întrucât timp de 3 luni de zile de două ori s-a îmbolnăvit cu XXXXX (XXXXX) și imediat după ce s-a însănătoșit a depus apelul motivat.

Conform art.241 alin.(1) din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

Potrivit art.242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat încheierea contestată la 10 februarie 2022 și notificată avocatul Corneliu Vrabie la 18 februarie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul poștal de recepție nr.DS8005969078AS, anexat la actele cauzei (f.d.133).

Astfel, recursul din 21 februarie 2022 a fost depus în termenul prevăzut la art.242 din Codul administrativ.

La 04 martie 2022, întru respectarea dreptului la un proces echitabil, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Comisiei de Concurs a Consiliului mun. Soroca copia recursului depus de Valeriu Covalciuc, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, notificată ultimului la 11 martie 2022, fapt ce rezultă din avizul poștal anexat la actele cauzei (f.d.135, 137).

La 18 mai 2022, Consiliul mun. Soroca a depus referință, solicitând respingerea recursului depus de Valeriu Covalciuc, cu menținerea încheierii din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Bălți, pe care o consideră legală și întemeiată, invocând că recurentul a dispus de suficient timp pentru a prezenta instanței de apel motivarea apelului, însă acesta a ignorat prevederile legale prevăzute la art.232 alin.(2) din Codul administrativ.

Conform art.243 alin.(2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată.

În speță, completul a decis examinarea cererii de recurs fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, fiind inoportună invitarea părților, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței examinarea acesteia.

Studiind actele cauzei, completul specializat pentru examinare acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele motive.

Conform art.243 alin.(1) lit.b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă decizie de respingere a recursului.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că în prezenta speță obiectul de examinare în ordine de recurs vizează legalitatea încheierii din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Bălți, prin care în temeiul art.236 alin.(2) lit.e) din Codul administrativ a fost declarată inadmisibilă cererea de apel depusă de Valeriu Covalciuc împotriva hotărârii din 26 octombrie 2021 a Judecătorei Soroca, sediul Central, din motiv că apelantul nu a prezentat motivarea apelului în termenul legal prevăzut la art.232 alin.(2) din Codul administrativ.

Conform art.232 alin.(1) din Codul administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanței de apel.

Iar, potrivit alin.(2) al art.232 din Codul administrativ, motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Totodată, regulile generale ce țin de calcularea termenelor în materie de contencios administrativ sunt reglementate prin prisma art.195 din Codul administrativ potrivit cărora procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art.110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art.111 alin.(1)-(4) din Codul de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului. Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.

Potrivit art.113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Pornind de la prevederile legale menționate supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției, fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificarea securității raporturilor juridice. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, căror li se subsumează și instituirea unor termen, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Totodată, conform art.223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art.96–114.

Potrivit art.96 alin.(1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Iar, în conformitate cu dispozițiile art.97 alin.(1) și (3) din Codul administrativ, notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod. Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată.

Din materialele cauzei rezultă că la 26 octombrie 2021 Judecătoria Soroca, sediul Central a pronunțat dispozitivul hotărârii în ședință publică, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Valeriu Covalciuc (f.d.103).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 02 noiembrie 2021, Valeriu Covalciuc a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe. Totodată, apelantul a indicat că motivarea apelului o va prezenta ulterior după ce va lua cunoștință cu hotărârea integrală din 26 octombrie 2021 a Judecătoriei Soroca, sediul Central (f.d.109).

La 30 decembrie 2021 Judecătoria Soroca, sediul Central a redactat hotărârea integrală și tot la aceeași dată a expediat copia acesteia la adresa de domiciliu a lui Valeriu Covalciuc indicată în cererea de chemare în judecată: XXXXX (f.d.110, 114)

Mai mult ca atât, la 30 decembrie 2021 hotărârea motivată din 26 octombrie 2021 a Judecătoriei Soroca, sediul Central a fost publicată pe Portalul Național al Instanțelor de Judecată: www.jsr.instante.justice.md.

Potrivit avizului poștal de recepție nr.DS8005440610AS, la data de 06 ianuarie 2022 lui Valeriu Covalciuc i-a fost notificată hotărârea integrală a primei instanțe (f.d.115).

Cele menționate supra denotă faptul că termenul de 30 de zile prevăzut la art.232 alin.(2) din Codul administrativ, pentru prezentarea motivării apelului, a început să curgă de la data de 07 ianuarie 2022 (vineri), ziua imediat următoare de la data notificării apelantului a hotărârii integrale a primei instanțe, care a expirat la data de 07 februarie 2022 (luni) inclusiv.

Drept urmare, prin încheierea din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Bălți, în temeiul art.236 alin.(2) lit.e) din Codul administrativ, a fost declarată inadmisibilă cererea de apel depusă de Valeriu Covalciuc împotriva hotărârii din 26 octombrie 2021 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, din motiv că apelantul nu a prezentat motivarea apelului în termenul legal prevăzut la art.232 alin.(2) din Codul administrativ.

Conform art.236 alin.(1) și alin.(2) lit.e) din Codul administrativ, instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2).

Analizând circumstanțele cauzei în raport cu argumentele recursului și cadrul legal aplicabil speței, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă soluția instanței de apel de declarare în temeiul art.236 alin.(2) lit.e) din Codul administrativ a cererii de apel depusă de Valeriu Covalciuc ca

inadmisibilă, deoarece apelantul nu s-a conformat prevederilor legale imperative și nu a prezentat instanței de apel cererea de apel motivată în termenul prevăzut la art.232 alin.(2) din Codul administrativ. Or, după cum s-a menționat supra, hotărârea motivată a primei instanțe a fost notificată încă la data de 06 ianuarie 2022, însă ultimul până la expirarea termenului-limită (07 februarie 2022 (luni) inclusiv), nu a prezentat Curții de Apel Bălți apelul motivat, fapt ce a generat în consecință declararea acestuia inadmisibil în conformitate cu art.236 alin.(2) lit.e) din Codul administrativ.

La acest capitol se rețin dispozițiile art.24 alin.(1) din Codul administrativ, care stipulează că, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, or, termenul de apel prevăzut la art.232 din Codul administrativ, este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestuia atrage ca consecință după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

Contrar acestor prevederi, recurentul Valeriu Covalciuc, fiind cel interesat de soluționarea prezentului litigiu în ordine de apel, nu a depus diligența necesară ca să-și îndeplinească obligațiile cu bună-credință, în vederea depunerii motivării apelului în interiorul termenului legal, care este un termen imperativ, cu solicitarea, după caz, a repunerii în termen a actului de procedură în conformitate cu legislația în vigoare.

Din dispozițiile art. 65 alin.(1) din Codul administrativ, rezultă că, dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpă unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului.

Nu poate fi reținut argumentul invocat de Valeriu Covalciuc precum că cauza neprezentării în termenul legal a motivării apelului s-a datorat faptului că în perioada 15 ianuarie 2022 – până la 15 februarie 2022 inclusiv nu a avut posibilitatea de a activa în regim normal din cauza stării precare a sănătății, întrucât timp de 3 luni de zile de două ori s-a îmbolnăvit cu XXXXX (XXXXX) și imediat după ce s-a însănătoșit a depus apelul motivat, din motivele ce succed.

După cum rezultă din copiile certificatelor de concediu medical anexate la cererea de recurs, Valeriu Covalciuc a urmat tratament ambulatoriu în perioada: 19 noiembrie 2021 – 22 noiembrie 2021; în staționat în perioada 23 noiembrie 2021 – 07 decembrie 2021 și 19 ianuarie 2022 – 29 ianuarie 2022, și iarăși ambulatoriu din 30 ianuarie 2022, iar începând cu data de 31 ianuarie 2022 urma să-și reia activitatea (f.d. 128-131).

Din cele menționate rezultă că, în perioada *de la 07 ianuarie 2022* (ziua imediat următoare de la data notificării apelantului a hotărârii integrale a primei instanțe) și *până la 19 ianuarie 2022* (când lui Valeriu Covalciuc i-a fost deschis concediul medical), precum și de la *31 ianuarie 2022* (data reluării activității recurentului) – *până la 07 februarie 2022 inclusiv* (termenul limită de depunere a apelului motivat), Valeriu Covalciuc a dispus de suficient timp de a se încadra în termenul legal și de a prezenta instanței de apel motivarea apelului.

Afară de aceasta, perioadele în care recurentul-apelant a urmat tratament sunt întrerupte, dar nu continue, iar alte date care să ateste faptul că Valeriu Covalciuc s-a aflat în imposibilitate să efectueze actul de procedură până la data de 15 februarie 2022, la actele cauzei nu se atestă.

Cu toate acestea, Valeriu Covalciuc, fiindu-i notificată hotărârea integrală încă la data de 06 ianuarie 2022, nu și-a exercitat dreptul procesual de a depune apelul motivat

în interiorul termenului legal prevăzut la art.232 alin.(2) din Codul administrativ, care a expirat la 07 februarie 2022 (luni) inclusiv.

Mai mult ca atât, legislația în vigoare permite participanților la proces ca o formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor, folosirea mijloacelor electronice de comunicație. Ceea ce denotă că nu era necesară prezența fizică a recurentului/apelant Valeriu Covalciuc la depunerea motivării apelului în incinta instanței de apel sau la oficiul poștal, dar era suficientă depunerea acestuia în format electronic prin e-mail, semnat corespunzător.

Din cele constatate se atestă faptul că Valeriu Covalciuc nu a prezentat probe incontestabile ce ar indica aflarea dânsului într-o veritabilă imposibilitate de a efectua actul de procedură în interiorul termenului prevăzut de art.232 alin.(2) din Codul administrativ.

Prin urmare, alegațiile invocate în cererea de recurs nu justifică în niciun mod neprezentarea motivării apelului în termenul legal.

Distinct se reține că, la 31 decembrie 2021 Valeriu Covalciuc, prezentându-se la Judecătoria Soroca, sediul Central, personal, contra semnătură, a primit hotărârea motivată, fapt ce rezultă din mențiunea de la f.d.114, care are următorul text „*Am primit hotărârea motivată la data de 31 decembrie 2021, ora 9⁰⁰”*.

În circumstanțele nominalizate, culpa neîndeplinirii actului de procedură în termenul prevăzut la art.232 alin.(2) din Codul administrativ, îi revine nemijlocit recurentului/apelant Valeriu Covalciuc, care nu a efectuat nicio acțiune procesuală după cum sugerează și jurisprudența CEDO, de a-și proteja dreptul de acces la instanță și de a îndeplini actul de procedură în termenul legal, manifestând în acest sens un comportament de rea-credință la folosirea drepturilor lor procedurale.

La caz, se reține jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, unde în cauza *Carpov c. Republica Moldova (nr.6338/11, 12 februarie 2019)*, Curtea a constatat că admiterea unui recurs depus în afara termenului de prescripție de către Curtea de Apel Chișinău a încălcat principiul securității juridice. Curtea a considerat că "pierderea" de către un litigant a unei hotărâri definitive adoptate în favoarea sa era incompatibilă cu Convenția. În cauza respectivă, reclamantul a "pierdut" o hotărâre adoptată în favoarea sa. Disputa dintre părți este dacă recursul formulat la 11 mai 2009 a fost depus în termenul legal prevăzut la articolul 434 din Codul de procedură civilă. Aici, Curtea a notat că sistemele legale a diferitor state membre prevăd posibilitatea extinderii termenului limită, în cazul în care există motive valabile în acest sens. În același timp, dacă termenul limită pentru un recurs este extins după o perioadă considerabilă de timp și pentru motive care nu par să fie persuasive, această decizie poate încălca principiul securității raporturilor juridice. Curtea a recunoscut că este în primul rând la discreția instanțelor naționale să decidă în privința extinderii termenului limită pentru declararea unui recurs, însă această discreție nu este nelimitată. Instanțelor li se cere să aducă motive. Unul din motive poate fi, de exemplu, omisiunea autorităților de a informa părțile despre decizia adoptată în privința cauzelor acestora. Chiar și atunci, totuși, posibilitatea extinderii nu poate fi nelimitată, din moment ce părțile trebuie să i-a măsuri în intervale rezonabile de timp pentru a afla despre progresul procedurilor judiciare despre care aceștia cunosc. În fiecare caz, instanțele naționale trebuie să verifice dacă motivele privind extinderea termenului limită pentru recurs poate să justifice ingerința în principiul res judicata, în special dacă legislația națională nu limitează discreția fie în ceea ce privește timpul sau motivele pentru extinderea termenului limită. (cauza *Ponomaryov v. Ucraina, nr.3236 / 03, §§ 41, 3 aprilie 2008*).

Totodată, în cauza *Bodiu v. Republica Moldova* (cererea nr. 7516/10, hotărârea din 18 iunie 2019, Curtea a notat că recurentul în cererea sa de recurs nu a explicat ce l-a împiedicat să afle despre decizie mai devreme, sau mențiunea dacă a încercat să afle despre progresul procedurilor în apel inițiate de el. În pofida acestui fapt, instanța națională de judecată a fost de acord să calculeze termenul de 2 luni de la data indicată de recurent fără nici o rezervă. În această privință, ea nu a aplicat propria jurisprudență privind obligația părților de a acționa cu diligență și bună credință. Recurentul nu a fost întrebat de ce nu a informat Curtea de Apel despre schimbarea adresei sau dacă a întreprins mai multe încercări de a afla despre procedurile în apel inițiate. În aceste circumstanțe, Curtea a considerat că prin admiterea recursului după scurgerea unei perioade considerabile de timp și în absența vreunei explicații plauzibile de ce nu a făcut-o mai devreme, a adus la zero tot procesul judiciar, care s-a finalizat cu o decizie definitivă și executorie și astfel a constituit res judicata. Astfel, Curtea a constatat încălcarea principiul securității raporturilor juridice și încălcarea dreptului reclamantului la un proces echitabil în sensul articolului 6§1 din Convenție, având loc violarea Articolului 6§1 din Convenție.

În prezenta speță, Valeriu Covalciuc nu a prezentat dovezi incontestabile că a întreprins încercări de a se conforma rigorilor impuse de lege, până la expirarea termenului legal de 30 de zile prevăzut la art. 232 alin.(2) din Codul administrativ (07 februarie 2022 inclusiv), să prezinte motivarea apelului, cu justificarea acestui motiv prin probe concludente și pertinente.

Dat fiind cele menționate, se constată ca fiind întemeiată soluția instanței de apel cu privire la declararea apelului depus de Valeriu Covalciuc ca inadmisibil în temeiul art.236 alin.(2) lit.e) din Codul administrativ, or, exercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea din acest drept, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

Așadar, argumentele invocate în cererea de recurs sunt neîntemeiate și nu constituie temei de anulare a încheierii recurate, care este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil în sensul art.6 din CEDO.

În susținerea opiniei enunțate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ amintește că art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor și a Libertăților Fundamentale ale Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. În practica sa constantă, Curtea a reiterat că „dreptul la instanță”, la fel ca și dreptul de acces, nu are un caracter absolut. În această privință Curtea Europeană, în multe cauze similare, nu exclude ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac (*cauza Bacev vs. fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei; Kemp vs. Luxemburg; Diaz Ochoa vs Spania*), în care CEDO a reiterat că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art.243 alin.(1) lit.b) și alin.(2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul depus de Valeriu Covalciuc.

Se menține încheierea din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Bălți, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Covalciuc împotriva Comisiei de Concurs a Consiliului mun. Soroca, terț Adrian Rusu cu privire la anularea actelor administrative.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Aliona Miron